

Skatteministeriet

J.nr. 15-3208722
22. december 2015

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 131 af 1. december 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Karsten Lauritzen

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

I forlængelse af svar på SAU alm.del – spørgsmål 83, hvoraf det fremgår, at provenuet fra afgiften på alkoholsodavand på grund af EU-regler er øremærket og anvendes til sundhedsformål i Danmark, bedes ministeren oplyse, hvilke EU-regler der fastslår dette, og hvornår Danmark har overdraget beføjelsen til, at EU kan fastsættes dette. Endvidere bedes ministeren oplyse, hvilke andre afgifter hvor EU har beføjelse til at fastsætte, hvad provenuet skal bruges til.

Svar

Afgifterne på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er EU-harmoniseret i alkoholbeskatningsdirektiverne, jf. Rådets direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer og Rådets direktiv 92/84/EØF om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftsstrukturene for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Danmark implementerede alkoholbeskatningsdirektiverne i dansk lovgivning ved lov nr. 1017 af 19. december 1992. De regler, der er fastsat i direktiverne, heriblandt retningslinjerne for afgiftspålæggelsen og minimumsatserne, skal således overholdes.

De harmoniserede EU-regler fastsætter, at der som udgangspunkt skal anvendes samme afgiftssats for samme gruppe af drikkevarer, dvs. for øl, vin, andre gærede drikkevarer end vin og øl, henholdsvis spiritus.

I cirkulationsdirektivet, jf. Rådets direktiv 92/12/EF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed) er der imidlertid en mulighed for at pålægge særafgifter på en bestemt type af drikkevarer, fx alkoholsodavand, såfremt det sker af andre hensyn end budgetmæssige. Cirkulationsdirektivet blev også implementeret ved lov nr. 1017 af 19. december 1992.

EU-Domstolen har, i en konkret sag, fortolket bestemmelsen i cirkulationsdirektivet således, at den gør det muligt for medlemsstaterne at fastsætte andre indirekte skatter i *særligt øjemed*, dvs. et andet formål end et budgetmæssigt.

Tillægsafgiften er en sådan særafgift. Indtægterne fra indførelse af tillægsafgiften er derfor øremærket til en række konkrete sundhedsfremmende projekter, herunder alkoholkampagner imod unges brug af alkoholsodavand samt en styrket behandlingsindsats mod alkoholmisbrug. Tillægsafgiften på alkoholsodavand har dermed ikke et budgetmæssigt formål, men et sundhedsfremmende formål.

Der er ikke andre afgiftsprovenuer inden for Skatteministeriets ressort, der er øremærkede som følge af EU-retten.